

Dve zvezdi.

Vsako noč nebo žari se,
zvezde bajno lesketajo,
vsako noč ves svet iskri se,
zvezde žarno nam migljajo.

Mimo vseh zvezd dve najlepši
pa le meni zagorita:
moje mame očki mili
nad menoj vso noč bedita.

Danilo Gorinšek.

Mislím.

Oj, misli, ptičice otožne in vesele,
ki nekdam neprestano ste mi na uho
skrivnosti razne šepetale, pesmi pele
ter večkrat obletele zemljo in nebó
in vse zgovorne zopet ste domov prispele —
zakaj sedaj najrajše mi doma tičite
in nad krivičnimi ljudmi se le jezite?
Le ven spet v svet, le ven v svetlobo in temine
po lek za srčne in duševne bolečine
in rane neosvobojene domovine,
ki vedno jo pretresa črno, težko zlo!

Fr. Rojec.

Mati poje . . .

Mamica poje — odprto nebo je,
angeli beli — na zemljo veseli
pojejo, piskajo, rajajo, vriskajo,
sanje vsi nosijo, svetu jih trosijo,

kogar zajamejo, s sabo ga vzamejo,
v sveta nebesa spe, tamkaj čudesa zre.
tak vsa blestijo se, očkam zlatijo se,
da se zapro oči — fantek že mirno spi . . .

Danilo Gorinšek.

Pust.

Besede Frana Ločniškarja.

Veselo.

Uglasbil Davorin Čander.

Glej-te, glej-te ga ro-ga-ča: Pust ko-zol-ce spet pre-vra-ča,